

ning. Det ærede Medlem mente, at jeg der tænkte paa de velhavende, men det ærede Medlem leverede selv Beviset for, at en Del af de mindre velhavende ikke var i Stand til at betale de Skattebeløb, de var ansatte til, i alt Fald nærede han Frygt for, at de ikke vilde kunne det i de kommende Aar. — Det ærede Medlem udtalte, at det var vort Partis Krav, at de indirekte Skatter skulde være saa høje som muligt, og sagde, at det vilde blive en daarlig Basis for Statens Økonomi, om man vilde basere dens Indtægter herpaa. Ja, hvis det var udelukkende herpaa, man skulde basere Statens Indtægter, kan jeg give det ærede Medlem Ret, men det har jeg heller aldrig udtalt. Nej, jeg har sagt, at der maa ske en passende Fordeling af Skattebyrden paa den direkte og den indirekte Beskatning. Jeg udtalte udtrykkelig, at den indirekte Beskatning ikke skulde lægges paa de første Forbrugseller Nødvendighedsartikler. Det ærede Medlem talte, da han første Gang havde Ordet, om, at han kunde tænke sig, at man allerede i dette Finansaar skulde gaa til en Nedsættelse af de indirekte Skatter. Det ærede Medlem nævnte nu, da han sidst havde Ordet, at der kunde være Tale om, at der var en indirekte Beskatning, Toldsatser, der hvilede paa det danske Erhvervsliv, som han mente, Finansministeren ikke kunde modsætte sig blev fjernet, hvis der stillede behørigt Krav derom. Det antager jeg heller ikke, den højtærede Finansminister vil gøre; det gælder jo om at holde Erhvervslivet saa godt i Gang som muligt. Men det var neppe disse indirekte Skatter, der foresvævede det ærede Medlem, da han første Gang havde Ordet og talte om, at der var danske Industrier, der hævdede, at deres Erhverv var i høj Grad hemmet paa Grund af den store, indirekte Beskatning, der er lagt paa dem. Det kan neppe have været Tilfældet, at det ærede Medlem hermed sigtede til de Afgifter paa Raa- og Hjælpstoffer, der hviler paa det danske Erhvervsliv. Jeg kunde snarere tænke mig, at det ærede Medlem tænkte paa de Skatter, der hviler paa de spirituose Drikke, og at det ærede Medlem havde tænkt sig en Nedsættelse paa dette Omraade, thi ellers var der ikke ret megen Bund under den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte første Gang, han havde Ordet.

Brandes: Naar jeg ser ud over det høje Ting, finder jeg Anledning til at

gøre mit til at faa denne Forhandling hurtigt afsluttet. Jeg har en Bemærkning at gøre til den højtærede Landbrugsminister, som, forekom det mig, brugte meget stærke Ord for at afværge en Sidebemærkning fra min Side, som jeg ikke begriber har ramt ham saa haardt, som det synes at have været Tilfældet. Jeg sagde, at han havde været Finansministeren en dyr Raadgiver, og det maa jeg dog vel have Lov til at skønne over, som jeg mener. Jeg mener, at han havde været dyr i den Forstand, at Kornloven har kostet meget betydelige Beløb, selv om de endnu ikke er opgjorte, men først opgøres i det næste Finansaar. Jeg synes ikke, der kan være noget fornærmeligt i at sige om en Raadgiver, at han har været dyr; hvis han blot har været en god Raadgiver, er det jo tilstrækkeligt. Og paa den anden Side, selv om det var blevet sagt, at han havde været en daarlig Raadgiver, var der endnu ikke noget fornærmeligt deri.

Saa mener den højtærede Landbrugsminister, jeg har sagt, at han har brudt sine Løfter. I den Almindelighed har jeg ikke udtrykt mig og heller ikke villet udtrykke mig. Meningen var aldeles ikke at karakterisere den højtærede Landbrugsminister som en Mand, der brød sine Løfter, det ved han meget godt. Naar han tog det saa højtideligt, var det vel for paa den Maade at komme ud over en Bebrejdelse, som ramte. Det, jeg har villet sige, var kun dette: Den højtærede Landbrugsminister har givet det Indtryk, at den Kornlov, han var anbefaler af, vilde blive en for Landet billig Kornlov. Jeg kan tage Rigsdagstidende frem og citere hans Ord: at det skulde blive en meget billig Kornlov og en meget billigere Kornlov end de tidligere. Det er ikke blevet en for Landet billig Kornlov; og det er det, jeg mener, man kan betegne paa den Maade, at det Tilsagn, den højtærede Landbrugsminister gav paa det Omraade, som er blevet diskuteret her, har han ikke holdt. Derom kan der vel ikke været nogen Tvivl. Saa sikker var den højtærede Minister den Gang paa, at det skulde blive en billig Kornlov, at hvis Loven krævede Forbrug af flere af Statskassens Midler, maatte Beløbet skaffes ved ekstraordinære Skatter. Jeg tænker, at den højtærede Landbrugsminister nu er langt fra denne Forestilling.

Saa skylder jeg ogsaa den højtærede Trafikminister en Bemærkning, først angaaende den 8 Timers Arbejdsdag. Hvad jeg har sagt, kan den højtærede Minister